Am trimis ieri articolul acesta la la Ziua. Am cerut un raspuns pina azi la ora 11. Nu am
primit nimic. Am decis sa-l difuzez cu mijloacele de care dispun. Paul Goma nu este un
om fara cusururi. Dar citeva din principiile pe care le apara, si citeva dintre chestiunile pe
care le ridica, merita discutie. Etichetarile pentru inchidere gurii sale mari, care duceau
usor, pina la inchidere pur si simplu, si punere in celula, sub capac de mormint, nu mai
merg.
S-a terminat cu cenzura si legile improvizate care vor sa o reinstituie in
favoarea unor clanuri. Chiar daca Internetul este prea haotic pentru a fi un loc la libertatii
si responsabilitatii, el asigura oricum o difuzare. Astept reactiile. Textul poate
fi difuzat liber.
Dan Culcer
ziarist, Franta
dculcer@teaser.fr

Cine sunt acuzatorii lui Paul Goma?
Apari?ia unui fragment dintr-o scriere recent? a lui Paul Goma, Jurnalul pe anul 2005, în
num?rul din iunie-iulie 2005 al revistei Via?a Româneasc?, a provocat o campanie
publicistic? care merit? s? fie descifrat?, pentru un public care nu urm?re?te mereu nici
revistele literare, nici activitatea editorial?, cu atît mai pu?in activitatea unor organiza?ii
profesionale sau comunitare.
In aparen?? sunt implicate în aceast? polemic? cîteva persoane ?i cîteva organiza?ii :
1. Comunitatea Evreiasc? din România
2. Redac?ia revistei Via?a Româneasc?
3. Uniunea Scriitorilor din România, ca editor al revistei, prin Consiliul s?u director, prin
pre?edintele s?u, criticul literar ?i omul politic, fost candidat la pre?edin?ia României,
Nicolae Manolescu.
4, Liviu Ioan Stoiciu, poet si protestatar anti-totalitar notoriu din anii 70-80. Redactorul

responsabil al num?rului de revist? pomenit mai sus.
5. Paul Goma, vestit scriitor român, refugiat politic, care traie?te in Fran?a de 30 de ani,
autorul multor c?r?i descoperite de cititorul român doar dup? 1990, printre care ?i Jurnalul
s?u (a c?ror versiuni integrale pot fi înc?rcate ?i citite gratuit pe situl s?u :
www.paulgoma.free).
Paul Goma a fost membru al Uniunii Scriitorilor din România dar, în urma ac?iunilor sale
politice protestatare, în România nazional-comunist?, ceau?ist?, Consiliul acelei Uniuni,
printre membrii c?ruia se afla ?i Nicolae Manolescu, a votat, la cererea „conducerii
superioare de partid“, cum se zicea pe atunci, excluderea lui Paul Goma din Uniune ?i au
blamat publicarea în str?in?tate a primului roman al lui Paul Goma, Ostinato, interzis în
România de catre cenzura de partid ?i de stat.
Acuzatul este Paul Goma, nu prima dat? tratat cu epitetul, deloc ornant, de antisemit de
c?tre diferi?i pseudo-exper?i, act care acoper? nu doar o inten?ie calomnioas?, fiindc? nu a
fost înso?it? niciodat? de administrarea de probe, ci ?i o inten?ie distructiv?, dat fiind
poten?ialul caracter penal al acestei acuza?ii, de cînd a fost instituit? Comisia Wiesel, a fost
publicat un zis Raport ?i au fost votate ordonan?e de urgen??, (O. de U. a Guvernului, nr.
31/2002) prost redactate ?i f?r? temei de urgen??, (cum scrie expertul Gabriel Andrescu),
paragrafe de lege ce permit pedepsirea grav? a celor vinova?i de afirma?ii sau acte
antisemite sau/?i de discriminare rasial?, în public.
Deci, dac? scriitorul Paul Goma va fi dovedit ca autor al unor afirma?ii "antisemite" publice,
incitatoare la ur? de ras?, el este integral responsabil ?i poate fi pedepsit în conformitate
cu legea român?.
Problema este c?, pîn? acum, nimeni dintre cei care s-au declarat sau au insinuat c? ar fi
leza?i, nu a vrut s? recurg? la lege, iar diver?ii acuzatori laterali se limiteaz? la citarea
numelui lui Goma în pres? ?i într-un altfel de context, calomniator ?i acuzator, f?când

referin?e la un text care, dup? opinia noastr?, este un discurs coerent moral ?i istoric,
analitic ?i argumentat, semnat de Paul Goma. Pe care autorul ?i-l asum? f?r? ca nimeni s?
fi f?cut pîn? acum o analiz? istoric? a argumenta?iei, ?i mai ales s? se indice clar, a?a cum
o face Paul Goma, care sunt de fapt destinatarii criticii sale, motiva?iile lor probabile, ?i
actan?ii faptelor la care se refer? Goma. Dup? în?elegerea mea, ei erau sau sunt membrii
„elitei coloniale“ (formula o iau de la Ion Varlam) ?i post coloniale sovietice, o minoritate
dintr-o minoritate, pentru mine deloc coerent? ?i mono-etnic?, care au participat, ini?iat ?i
executat, ?i mai ales continu? s? execute, unul din procesele cele mai destructive la care a
fost supus? întreaga comunitate a cet??enilor României, cu excep?ia acestei elite de
putere, care a fost mai degraba, ?i pe lungi perioade istorice, beneficiar? ?i nu victim?.
Supravie?uitorii acestei elite coloniale ca ?i descenden?ii reali sau delega?i ai acesteia se
afla din nou, de la 1990 la putere în România. O parte s-a orientat spre alt? metropol?
colonial?, la Vest de România, alt? parte a r?mas fidel? vechilor st?pîni, suzeranim
uzurpatori ai statalit??ii ?i independen?ei României.
Membrii ambelor fragmente, temporar divergente, ataca?i de Goma, cu argumente, dar ?i
de al?ii, cu un discurs mai pu?in percutant îns?, membrii ai vechii ?i noii elitei coloniale
încearc? s?-?i adjudece o noua baz? vasal?, de data asta electoral?, dat? fiind modificarea
sistemului politic vizibil -- nu si a celui real -- devenit pseudo-democratic, bazat pe un
electoralism f??arnic. ?i, mai ales încearc? s? se insinueze, pe baza unei presupuse
solidarit??ii ?i apartenen?e etnice, în rîndurile comunit??ilor din care s-au desprins în
1945, dezavuîndu-?i str?mo?ii, p?rin?ii, Legea acestora.

Ace?tia sunt du?manii lui Paul Goma, ?intele pamfletelor sale mai vechi sau mai noi.
Nicidecum comunitatea evreiasc?, care pare s? se g?seasc?, prin presupu?ii s?i

reprezentan?ii (??) s?i, implicat? în acest caz nou de manipulare a opiniei publice.
Ne afl?m în fa?a efectelor târzii ale unei activit??i de "monitorizare" a publicisticii lui Paul
Goma. O activitate care s-a intensificat o data cu revenirea obsedant?, dar nu obsesiv?, a
autorului -- moralist asupra acelora?i fenomene pe care societatea româneasc? nu are
puterea s? le nege, s? le resoarb?, nu este l?sat? s? le trateze radical, de care nu apuc? s?
se vindece.
De aceea credem c? putem cere l?murirea opiniei publice pe trei c?i.
1. Prin ie?irea din anonimatul protector al noilor acuzatori.
Cine sunt membrii „Comunit??ii Evreie?ti din România", care au protestat pe lîng? Consiliul
Director al Uniunii Scriitorilor din România? Nu cumva aceste persoane se prevaleaz? de
presupusa lor reprezentativitate comunitar? etno-religioas?, fiind în fapt fo?ti membri sau
descenden?i ai elitei coloniale?? Informa?iile noastre, ob?inute prin cercetarea direct? a
sitului comunitar care poart? acest nume, ne indemn? s? ne punem aceast? întrebare,
întrucît pîn? la 5 septembrie 2005, acesta, consultabil la adresa : http://www.romanianjewish.org/ro/sponsori.html
nu d?dea seam? de nici un protest public ?i de nici o inten?ie de ac?iune. In afara prezen?ei
duble a unui articol semnat de Andrei Oi?teanu, extras din Revista "22", nr. 777, 25-31
ianuarie, 2005, p.9, în care numele lui Paul Goma este pomenit. Iat? în ce termeni :
" Un caz insolit este cartea lui Paul Goma, Sãptãmîna rosie (28 iunie - 3 iulie 1940) sau
Basarabia si evreii (Editura Vremea XXI, Bucuresti, 2004), care iese practic din orice
tipologie. Goma nu se multume?te sã fie, ca altii, nega?ionist. El admite Holocaustul din
România, dar îl motiveazã, îl justificã. O teorie atît de aberantã încît nici mãcar nu este
pedepsitã de lege."
Preciz?m c? interpretarea rezumativ? de mai sus nu corespunde nici literei ?i nici spiritului
c?r?ii lui Paul Goma. Cititorii care pot sunt invita?i s? verifice. Textul este accesibil pe
Internet ?i a fost imprimat în mai multe edi?ii.

Actualitatea, despre care scriem aici, nu este înc? reflectat?. Dar aceast? defazare a informa?iei pe situl comunitar poate fi efectul nu al neglijen?ei sau t?cerii „vinovate“ a conducerii asocia?iei comunitare ci doar lipsa unui webmaster. Doar dac? nu este vorba, de fapt, de lipsa argumentelor în replic?, ca în celebra balad? a lui M. R. Paraschivescu, dedicat? lui Terente.

?i totusi, nu Comunitatea era prima demn? s? afle de protestul conducerii sale, în m?sura în care era agresat? în calitatea sa colectiv?, de comunitate ? De ce, în acest caz, s-a preferat ac?iunea de protest piezi???

Re?inem c? Paul Goma este o ?int? mai veche a dezinform?rilor de tot soiul, ?i ne amintim c? Securitatea, ca s?-i devalorizeze ac?iunea politicâ din anii 1970-1977, încercase s?-l blameze în ochii unor xenofobi reziduali, din str?in?tate, - proba mea se afl? în presa canadian? româneasc?, "acuzîndu-l" c? este evreu. Deci c? serve?te, chipurile, prin statutul s?u, dac? nu prin ac?iunea sa, interese str?ine.

Am citit articole din presa exilului, care reproduceau articole ale comunistului grec refugiat în România, Dimos Rendis, agent executant, extrase chipurile din presa greac? sau chiar din România literar?, sub semnaturi modificate, adaptate contextului diferit, dar produse de serviciul D (dezinformare) al Securit??ii. Acum probele exist?.

2. Pe calea juridic?.

Dac? s-ar fi depus o plângere penal? sau civil? contra „antisemitului notoriu“ care pare s? fi devenit Paul Goma în ochii unora, cititorii ?i mai ales necititorii s?i, cum îi nume?te autorul, am fi avut ocazia s? putem urm?ri o dezbatere de fond, în m?sura în care forurile academice, unele timorate de interdic?ia care pare s? planeze asupra subiectului istoric, nu mai au curajul s? abordeze frontal chestiune rela?iei dintre puterea colonial? sovietic? si reprezentan?ii s?i în România de dup? 1945.

Pentru c?, înc? o dat?, despre asta este vorba în unele din romanele, eseurile istorice ?i pamfletele lui Paul Goma, oricât s-ar str?dui unii s?-i denatureze opera ?i inten?iile.

P?cat c? în loc s?-?i desf??oare cursul într-un faga? normal, o dezbatere de importan?a celei pe care o propune societ??ii române?ti Paul Goma, risc? s? se orienteze spre un teren juridic. Nu acesta ar fi terenul s?u cel bun ?i preciz?m c? nu asta este op?iunea noastr?, ca intelectual ?i ziarist.

Am împins îns? aici discu?ia spre formalismul juridic, prin reducerea la absurd, pentru a încerca s? ajut?m la ie?irea din situa?ia stagnant?, la dep??irea minciunilor pioase, atît cu privire la participarea unor cet??eni români de origine evrei, cît ?i a unor cet??eni români de orice alt? origin? etnic?, mai ales românească, la instaurarea regimurilor comuniste criminale de dup? 1945. Cu toate consecin?ele pentru destinul individual ?i colectiv.

Se va vedea poate astfel, odat? ajun?i pe t?râmul juridic, c? avem de-a face cu opinii ?i nu cu delicte. Iar asta va permite o mai clar? delimitare a opiniilor de delicte. Delictele de opinie nu exist? într-un stat democratic, cum se pretinde c? este sau c? va re-deveni, în fine, România.

3. Prin lectura simpl? ?i direct? a operei lui Paul Goma.

Cum scriam mai sus, activitatea de monitorizare a operei lui Goma este legitim? ?i chiar necesar?. Pentru cultura românească, pentru Goma ?i nu împotriva scriitorului Goma. Cei care îl pîndesc pe la col?uri, nu sunt neap?rat prietenii culturii române, de?i pretind c? o ap?r? de xenofobia monomaniac?, care se nume?te "antisemitism", formul? nu tocmai fericit?, dar pe care o mai folosim uneori în lipsa alteia.

Monitorizarea este îns? o ac?iune mecanic? de fi?are, derivat? din practicile poli?iei politice în secolele trecute, la noi dar ?i în alte ??ri dezvoltate. O practic? agen?iile de pres?, spionii, consilierii de pres? ai ambasadelor, agen?ii de influen??, organiza?iile de toate tipurile în zona lor de ac?iune, partidele ?i oamenii politici, guvernele, serviciile secrete interne ?i externe.

Între monitorizare ?i analiza politic? este toat? diferen?a dintre memoria mecanic? ?i

inteligen??.
Este probabil c? furtuna pe care încearc? s? o i?te în România ni?te persoane f?r?
identitate, ?ine de mecanic? ?i nu de inteligen??. Ca ziarist sunt obligat s? fiu suspicios
fa?? de ac?iunile anonime colective.
In Fran?a, unde acum mai bine de un deceniu mi?c?ri mecanice similare au început, în
numele, mereu, ale unor organiza?ii comunitare pseudo-reprezentative, reac?ii calme ?i
inteligente din partea unor lideri reali, cum ar fi sociologul francez Edgar Morin, au început
s? critice declara?iile iresponsabile ale acelor membrii ai comunit??ii evreie?ti din Fran?a,
care, indentificîndu-se cu interesele aparente ale statului Israel, incit? la xenofobie
inventînd xenofobi ?i induc mi?c?ri de reflux ?i reflex identitar, de emigrare, din Fran?a
xenofob? ?i periculoas?, spre aceast? ?ar?. Cauzele acestor ac?iuni sunt comune, de?i se
desf??oar? în condi?ii evident diferite. Nu intr?m acum în am?nunte. Nu afirm?m c?
xenofobia nu exist?, doar c? ea nu trebuie g?sit? acolo unde nu exist?.
Horia Gârbea, pre?edintele Asocia?iei scriitorilor din Bucure?ti, o filial? a Uniunii, se refer?
la autorii "pârei" adresat? Uniunii printr-un "Ei", bizar pronume colectiv impersonal. Cine
sunt ace?tia? cei care ?tiu mai bine? Decît cine? Decît Horea Gârbea, care la ora
declara?iilor p?rea c? înc? nu citise textul?
Mai apoi, nu este nici pe departe dovedit c? membrii Comunit??ii - ca organiza?ie
probabil? la care se face aluzie - ar fi în mod coerent defini?i prin o caracteristric? la care
Paul Goma ar fi f?cut referin?? în mod jignitor sau discriminatoriu, prin scrisul s?u.
Religios sau etnic, comunitatea nu reprezint? decît pe membri s?i reali, nu ?i pe cei
ipotetici, Adic? pe aceia care cotizeaz? , o sus?in deci direct, financiar sau altfel, sau
beneficiaz? de serviciile ei.
Nu exist? în România un partid al evreilor, ceea ce dovede?te indirect c? defini?ia ob?tei
este probabil mai greu de ob?inut decât în cazul ungurilor, care au un partid etnic

acceptat, omologat politic, de?i contestat chiar din interior.
Cred c? este vorba de o provocare, ?i aceast? provocare nu este aceea de a publica un
fragment de jurnal semnat de Paul Goma în Via?a Românească?, public?ie de tiraj oricum
confiden?ial. Liviu Ioan Stoiciu este un redactor normal care nu î?i permite s?-l cenzureze
pe Paul Goma, ?i desigur ca pe nici un alt confrate scriitor. De ce ar face-o?
Responsabilitatea scrisului este individual? ?i marcat? prin semnatur?.
Reac?ia Consiliului Director al Uniunii este una de auto-protec?ie, totu?i nu foarte
inteligent?. Comunicatul s?u era inutil pîn? cînd p?r?ile implicate nu s-au putut întîlni ?i
explica, dac? ceva era de explicat. Faptul c? a fost totu?i emis, m? face s? cred c? s-au
exersat ?antaje sau presiuni. Din partea cui ?i cu ce scop? Gardianul lanseaz? ni?te
ipoteze. Nu le putem verifica de la Paris.
?tim îns?, fiindc? se vede ?i de aici, c? ziarul Gardianul a încercat ?i continu? s? încerce s?
dramatizeze la maximum situa?ia, în a?a fel încît, pâna la urm?, dezbaterea chestiunii de
la care s-a pornit, Jurnalul lui Goma, este uitat?. Nu ?i de noi.
Natura disputei ierarhice dintre Consiliul Director al Uniunii scriitorilor ?i redac?ia revistei
Via?a Românească? este de natura privat?. Nu trebuia f?cut? public?.
Cine avea interesul s?
o fac?, totu?i?
Disputa dintre Comunitatea evreiasc? ?i Paul Goma nu exist?, fiindc? Paul Goma nu s-a
adresat acesteia, nu o incrimineaz? în niciun fel. De altfel, pîn? acum, Comunitatea tot nu
s-a manifestat public ?i nu s-a sesizat ca atare.
Disputa între conducerea actual? a Uniunii ?i scriitorul Paul Goma nu exist? înc? decît
poten?ial, în m?sura în care se va dovedi c? aceasta ar fi emis, în nume colectiv, afirma?ia
calomnioas? c? Paul Goma ar fi antisemit.
Restul este o afacere privat?.

?i acum s? revenim la esen??. Este sau nu este Paul Goma un antisemit? ?i aici opiniile difer?. Poate fi corect analizat? opinia care sus?ine c? ar fi un antisemit,
doar dac? se va ?tii cine sunt purt?torii acesteia.

Paul Goma însu?i face lista acestora de cîteva ori.
(http://www.procesulcomunismului.com/marturii/fonduri/pgoma/default.asp.htm)
Se va vedea cu u?urin?? c?, dac? nu to?i, majoritatea vectorilor
acestei opinii sunt ziari?ti,
comentatori politici, cercetatori specializa?i, fo?ti membri ai
organiza?iilor politice
nazional-comuniste de dinainte de 1989 (UTC ?i PCR), fii unor
nomenclaturi?ti, ei în?i?i
fo?ti nomenclaturi?ti.
Ceea ce explic?, poate, scârba tenace pe care i-o provoac? lui Paul
Goma.
Dar care explic?, poate, viscerala alian?? transfrontalier? a acestui
grup minoritar,
minoritar într-o minoritate, solidaritatea clanic? ?i de clas?. Aceast?
solidaritate clanic?
este pân? la un punct normal?, c?ci uneori persoanele atacate de Paul
Goma sunt p?rin?ii
celor care azi semneaz? studii ?i produc anonime denun?uri.
?i fiindc? nu se pot solidariza public cu istoria clanurilor c?rora
le-au apar?inut,
comunismul nu mai e la mod? în aceste cercuri, î?i deviaz? atacul pe
linia unei coeziuni
secundare, cândva surs? de pericole, când comunismul nazional devenise
anti-sionist.
Fosta lor apartenen?? la un clan de putere, al „revolu?ionarilor
profesioni?ti“, în fapt agen?i
ai puterii neo-coloniale sovietice, r?mâne în umbr?. Ateismul militant
al celor care, din
genera?ia p?rin?ilor, au aderat la comunismul interna?ionalist, a fost
înlocuit la unii cu
„religia drepturilor omului", marf? de import globalist?, la al?ii cu
na?ionalisme ?i
etnocentrisme furibunde.
Precizez, fiindc? nu vreau s? dau ocazia unor confuzii, nu "drepturile
omului" m?
deranjeaz?, ci transformarea acestora în ideologie ?i folosirea lor ca
masc?.
Adaptarea pentru a r?mâne la putere, pentru a avea acces la privilegii,
era necesar?.
Dar încercarea lor de a insinua, obsesiv ?i f?r? argumente, c? mânia
lui Paul Goma se
indreapt? împotriva lor, a grupului din care au f?cut parte p?rin?ii
lor, fiindc? ar fi "evrei",
este sortit? e?ecului. Paul Goma atac? pe criterii morale ?i politice
un grupuscul care

formeaz? o categorie ambigu?, vizibil? nu ?i imprevizibil?. Acum ea s-a reciclat oportun.
Este categoria neo-liberalilor de stânga care, în urma unei dramatice crize de identitate, se
întorc spre na?ionalismul identitar ?i protector, atât de abhorat ... la al?ii.
Pe tav? purtând capul unor victime expiatorii, acest microgrup bate de o vreme la poarta
Comunit??ii pentru a fi primit, probabil pentru „a r?scump?ra", de se va putea, p?catele
p?rin?ilor care s-au lep?dat de legea str?bun?, au creat ?i sus?inut regimuri politice
criminogene, cele comuniste, nazional-comuniste ?i post-comuniste, ale c?ror victime au
fost to?i cetâ?enii României, indiferent de na?ionalitate.
Sper? astfel s? fie ierta?i de aceia de care s-au lep?dat, ac?ionând în numele unor pseudo-
valori sociale utopice, "revolu?ionare", resentimentare, trans-etnice, trans-comunitare,
pân? la urm? trans-umane.
Doar c? victima expiatorie nu se las? jertfit? pe acest altar al reconcilierii altora ?i nu vrea
s? cau?ioneze un pseudo-reviriment moral sau comunitar, instrumentat pentru evitarea
judec??ii morale, de al c?rui ascu?i? nimeni nu scap?, acum sau apoi.
Cât membrii supravie?uitori ai elitei coloniale sunt înc? la putere, direct sau prin delega?i,
grupusculul sper? s? fie primit în raiul protector al Comunit??i ?i s? fi iertat. Nu poate fi
împiedicat s? încerce, dar nu poate fi l?sat s? o fac? f?r? ca manevra dilatorie s? fi
demascat?.
Dan Culcer
Paris, miercuri 7 septembrie 2005